

Płonie ognisko i szumią knieje

Płonie ognisko i szumią knieje drużynowy jest wśród nas.

Opowiada starodawne dzieje bohaterski wskrzesza czas.

**O rycerstwie spod kresowych stanic
o obrońcach naszych polskich granic.**

A ponad nami wiatr szumny wieje i dębowy huczy las.

2. Już do odwrotu głos trąbki wzywa alarmują ze wszech stron.

Wstaje wiara w ordynku szczęśliwa serca biją w zgodny ton.

**Każda twarz się uniesieniem płoni,
każdy laskę krzepko dzierży w dłoni.**

**A z młodzieńczej się piersi wrywa
pieśń potężna pieśń jak dzwon.**

**O rycerstwie spod kresowych stanic
o obrońcach naszych polskich granic.**

A ponad nami wiatr szumny wieje i dębowy huczy las.

3. Gaśnie ognisko i szumią drzewa, spojrzij weń ostatni raz.

Niech ci w duszy radośnie zaśpiewa, że na zawsze łączą nas.

Wspólne troski i radości życia, serc harcerskich zjednoczone bicia.

I ta przyjaźń najszczerza, prawdziwa którą Bóg połączył nas.

Wspólne troski i radości życia, serc harcerskich zjednoczone bicia.

I ta przyjaźń najszczerza, prawdziwa którą Bóg połączył nas.